ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, [a][b] ਪੂਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦ ਇੰਜੀਨੀਅਸ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮੰਚਾ ਹੈ, [c] ਮਿਗੁਏਲ ਡੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਨਾਵਲ ਹੈ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1605 ਅਤੇ 1615 ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ, ਇਸ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਪੱਛਮੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾਪਕ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਆਧੁਨਿਕ ਨਾਵਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।[4][5] ਇਸ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਹਰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾਵਲ" [d] ਅਤੇ "ਵਿਸ਼ਵ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਰਚਨਾ" ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।[6][7] ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ [8] ਅਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਣ ਵਾਲੇ ਨਾਵਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਅੰਗ ਹੈ।

(ਆਨਰੇ ਡਾਉਮੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕੋਟ--1868)

ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ, ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿਡਾਲਗੋ[e], ਅਲੋਂਸੋ ਕੁਇਜਾਨੋ, ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ

ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਡੇ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ, ਸ਼ਾਹੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ (ਕੈਬਲੇਰੋ ਐਂਡਾਂਟੇ) ਬਣਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। [b] ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਕੁਆਇਰ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਦੇ ਉੱਚੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ (ਜ਼ਮੀਨੀ ਅਕਲ) --an earthy wit -ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਈਟਲੀ ਕਹਾਣੀ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਲਵਾਡੋਰ ਡੀ ਮਦਾਰੀਆਗਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਇਆ ਡੇਲ ਲੈਕਟਰ ਡੇਲ ਕੁਇਜੋਟ (1972 [1926]) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, [9] "ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੇ ਕੁਇਜ਼ੋਟੀਕਰਨ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਭਰਮ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਡੌਨ ਕੁਇਜ਼ੋਟ ਦਾ ਭਰਮ ਤੋਂ ਹਕੀਕਤ ਵੱਲ ਪਤਨ"।[10]

(ਲਾ ਮੰਚਾ ਦਾ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ (ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, 1605, ਜੁਆਨ ਡੇ ਲਾ ਕੁਏਸਟਾ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ)

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਸਾਹਿਤਕ ਭਾਈਚਾਰੇ 'ਤੇ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਡੂਮਾਸ ਦੇ ਦ ਥ੍ਰੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ (1844), [11] ਅਤੇ ਐਡਮੰਡ ਰੋਸਟੈਂਡ ਦੇ ਸਾਈਰਾਨੋ ਡੀ ਬਰਗੇਰੈਕ (1897) [12] ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਕੁਇਜ਼ੋਟਿਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ। ਮਾਰਕ ਟਵੇਨ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ "ਮੱਧਯੁਗੀ ਵੀਰਤਾ-ਮੂਰਖਤਾ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ।[13][f] ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਰਚਨਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।[6][7]

ਸੰਖੇਪ
ਸਰਵੈਂਟਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ 1605 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ-ਖੰਡ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਸੀ, ਜੋ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਦੋ-ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਸੈੱਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ। 1605 ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਹਸਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਵਾਇਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਲੇਖਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ।[14]

ਭਾਗ 1

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਸਤਾਵ ਡੋਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਕਰੀ।

ਪਹਿਲਾ ਸੈਲੀ

ਸਰਵੇਂਟੇਸ, ਇੱਕ ਮੈਟਾਫਿਕਸ਼ਨਲ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਅਧਿਆਇ "ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਪੁਰਾਲੇਖਾਂ" ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਮੂਰਿਸ਼ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸਾਈਡ ਹਾਮੇਟ ਬੇਨੇਂਗੇਲੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਬੀ ਟੈਕਸਟ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਸਤਾਵ ਡੋਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ।

ਅਲੋਂਸੋ ਕੁਇਕਸਾਨੋ 50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਹਿਡਾਲਗੋ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਭਤੀਜੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਾਲ ਲਾ ਮੰਚਾ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਬਾਰੇ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਰੋਮਾਂਸ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਜਨੂੰਨ ਤੋਂ

ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਜਨੂੰਨ ਹਕੀਕਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਾਮ "ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ" ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਘੋੜੇ ਦਾ ਨਾਮ "ਰੋਸੀਨੈਂਟ" ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਲਡੋਂਜ਼ਾ ਲੋਰੇਂਜ਼ੋ (ਇੱਕ ਬੁੱਚੜਖਾਨੇ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜੋ ਸੂਰ ਨੂੰ ਨਮਕੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ) ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਾਏ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੇਸਵਾਵਾਂ ਨੂੰ "ਔਰਤਾਂ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਾਏ ਦੀ ਮਾਲਕਣ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਕਹੇ। ਸਰਾਏ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੁਇਕਸੋਟ ਰਾਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਰਾਏ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਟੋਏ 'ਤੇ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਚੈਪਲ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਖੱਚਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਘੋੜੇ ਦੇ ਟੋਏ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਸ਼ਸਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਚਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲੀ ਰਸਮ ਵਿੱਚ, ਸਰਾਏ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਈਟ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਐਂਡਰੇਸ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਟਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੁਇਕਸੋਟ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੁੱਟਮਾਰ ਬੰਦ ਕਰਨ, ਐਂਡਰੇਸ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਨਾਲ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਫਿਰ ਕੁਇਕਸੋਟ ਟੋਲੇਡੋ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਡੇਲ ਟੋਬੋਸੋ

ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਔਰਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦਾ ਘੋੜਾ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਕਿਸਾਨ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ, ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ, ਪੈਰਿਸ਼ ਕਿਊਰੇਟ, ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਨਾਈ ਉਸਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਟਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਖੁਦ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ) ਲਈ ਤਰਸ ਦੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਰਸ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜੀ ਸੈਲੀ

ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ, ਗਰੀਬ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸਾਂਚੋ ਪਾਂਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਕੁਆਇਰ ਬਣਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਇਕੱਠੇ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਕੁਝ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਦੈਂਤ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਦੋ ਬੇਨੇਡਿਕਟਾਈਨ ਫਰੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਹੀ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਔਰਤ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਇਕਸੋਟ ਫਰੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਜੋਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਔਰਤ

ਦੇ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਸਕ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗੁਸਤਾਵ ਡੋਰੇ ਦੁਆਰਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੌਣ ਚੱਕੀਆਂ ਦੇ
ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰ

ਕੁਝ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਮੁਲਾਕਾਤ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੋਰਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਲੀਸ਼ੀਅਨ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੱਟ ਦੋਸਤਾਨਾ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਜੁਆਨ ਪਾਲੋਮੇਕ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹਿਮਾਨ ਨਾਲ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਇਕਸੋਟ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਾਏ ਮੋਹਿਤ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਈਟਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਇੱਕ ਲਾਸ਼, ਇੱਕ ਨਾਈ ਦਾ ਬੇਸਿਨ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਇਕਸੋਟ ਮੈਮਬਰੀਨੋ ਦੇ ਮਹਾਨ ਹੈਲਮੇਟ ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਰ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸੀਅਰਾ ਮੋਰੇਨਾ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਾਗਲ ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਡੇਨੀਓ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਕੁਇਕਸੋਟ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਮਾਂਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵਾਂਗ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਨਾਈ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਘਰ ਆਉਣ ਲਈ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਡੋਰੋਟੀਆ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ, ਇੱਕ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਕੁੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਯੋਜਨਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਇਕਸੋਟ ਹੁਣ ਯਕੀਨ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਪੱਤਰ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਹੇ ਗਏ ਇੱਕ ਝੂਠ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਹੋਰ ਪਲਾਟ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕੁਇਕਸੋਟ ਕੁਝ ਵਾਈਨਸਕਿਨਾਂ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੈਂਤ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਮਿਕੋਮੀਕੋਨਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਂਤਾ ਹਰਮਾਂਡਾਡ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗੈਲੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਲੈ ਕੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੁਜਾਰੀ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਕਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਰਹਿਮ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਟੋਲੇਡੋ ਕੈਨਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਿੱਖੀ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸੜਕ 'ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਨਨ ਝੂਠੀਆਂ ਸ਼ਾਹੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮੂਹ ਖਾਣ ਲਈ ਰੁਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਇਕਸੋਟ ਨੂੰ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚੋਂ

ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਇੱਕ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਆਜੜੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਰ-ਕੁੱਟ ਕੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਹਸਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਥ-ਲਿਖਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ।

ਭਾਗ 2

ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਰਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਭਾਗ ਦੋ ਮੂਲ ਨਾਵਲ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਸੀਕਵਲ ਸੀ। ਮੈਟਾਫਿਕਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਭਾਗ ਦੋ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਾਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਵਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ।

ਤੀਜਾ ਸੈਲੀ
ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਅਤੇ
ਸਾਂਚੋ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ
ਮਿਲਣ ਲਈ ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਜਾ
ਰਹੇ ਹਨ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ
ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਬਾਰੇ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਘੜਤ
ਸੀ। ਉਹ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਰਾਤ ਪੈਣ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ
ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ
ਬੁਰਾ ਸ਼ਗਨ ਕਿਊਕਸੋਟ
ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ
ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ

ਜਲਦੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਊਕਸੋਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਵਿੱਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸੜਕ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਿਊਕਸੋਟ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ-ਇਨ-ਵੇਟਿੰਗ ਹਨ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਊਕਸੋਟ ਸਿਰਫ ਕਿਸਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਸਾਂਚੋ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਜਾਦੂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(ਡੌਨ ਕਿਊਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ
ਐਲ ਟੋਬੋਸੋ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ)
1863, ਚਿੱਤਰ -- ਗੁਸਤਾਵ ਡੋਰੇ ਦੁਆਰਾ

ਇੱਕ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਡਚੇਸ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਤਵੰਤਿਆਂ ਨੇ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਖੇਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਾਲਪਨਿਕ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਚੁਟਕਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਚੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ। ਸਾਂਚੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਘਿਰਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਿਊਕ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ, ਸਾਂਚੋ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਵਰਨਰਸ਼ਿਪ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਝੂਠੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਸ਼ਾਸਕ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਅਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਵੇ। ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵੱਲ ਝੁਕਦਾ ਹੈ।

ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਦ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮੂਨ (ਕੁਇਕਸੋਟ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਈਟ ਆਫ਼ ਮਿਰਰਜ਼ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ) ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਹੈ। ਹਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਇਕਸੋਟ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜੇਤੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੁਇਕਸੋਟ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ "ਸੁਲਝਾ" ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਕੁਇਕਸੋਟ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੇ ਵਜੋਂ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਜਾਗਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਲੋਂਸੋ ਕੁਇਕਸਾਨੋ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਂਚੋ ਡੁਲਸੀਨੀਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਇਕਸਾਨੋ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੁਇਕਸਾਨੋ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੇਖਕ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਾਹਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੱਸਣ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਝੂਠੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਹੋਰ ਕਹਾਣੀਆਂ
ਡੌਨ ਕੁਇਕਸੋਟ, ਭਾਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੌਨ ਅਤੇ ਸਾਂਚੋ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਸੁੰਦਰ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਮੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ "ਐਲ ਕਰੀਓਸੋ ਇਮਪਰਟੀਨੈਂਟ" (ਇਲ-ਐਡਵਾਈਜ਼ਡ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ) ਹੈ, ਜੋ ਭਾਗ ਇੱਕ, ਕਿਤਾਬ ਚੌਥੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ, ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰੀਆਂ

ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਇੱਕ ਫਲੋਰੈਂਟਾਈਨ ਰਈਸ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਦਾ ਜਨੂੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਲੋਥਾਰੀਓ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ।

ਭਾਗ ਦੋ ਵਿੱਚ, ਲੇਖਕ ਭਾਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਪਾਤਰਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਹ ਅਫ਼ਸੋਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਫਿਰ ਵੀ, "ਭਾਗ ਦੋ" ਵਿੱਚ ਪੈਰੀਫਿਰਲ ਪਾਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਈ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹਨ।

ਕਈ ਸੰਖੇਪ ਐਡੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਰਤਾਂਤ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਜਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਾਧੂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। [15]

ਇਲ-ਐਡਵਾਈਜ਼ਡ ਕਿਊਰੀਓਸਿਟੀ ਸੰਖੇਪ

ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਐਂਸੇਲਮੋ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ, ਲੋਥਾਰੀਓ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ, ਲੋਥਾਰੀਓ ਝਿਜਕਦਾ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਮਿਲਾ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਐਂਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਥਾਰੀਓ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਲੋਥਾਰੀਓ ਤੋਂ ਦਿਲੋਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਲੋਥਾਰੀਓ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਲੋਥਾਰੀਓ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਂਸੇਲਮੋ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਫਿਰ ਲੋਥਾਰੀਓ ਕੈਮਿਲਾ

ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਫੇਅਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਐਨਸੇਲਮੋ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਫੇਅਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

"ਕੈਮਿਲਾ ਲੋਥਾਰੀਓ ਨੂੰ ਖੰਜਰ ਨਾਲ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ", ਐਪਲਸ ਮੇਸਟਰੇਸ ਦੁਆਰਾ ਚਿੱਤਰ,
ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਫਸਟੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਕਰੀ

ਇੱਕ ਦਿਨ, ਲੋਥਾਰੀਓ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੈਮਿਲਾ ਦੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਨਾਲ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਨਸੇਲਮੋ ਲਈ ਭਰਮਾਉਣ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲੋਥਾਰੀਓ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਕੈਮਿਲਾ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦੇ ਹਨ: ਜਦੋਂ ਐਨਸੇਲਮੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਥਾਰੀਓ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਛੁਰਾ ਮਾਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਫੇਅਰ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਨਹੀਂ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਐਨਸੇਲਮੋ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਐਨਸੇਲਮੋ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਨੌਕਰਾਣੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਐਨਸੇਲਮੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ਼ ਦੱਸੇਗੀ। ਐਨਸੇਲਮੋ ਕੈਮਿਲਾ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਫੇਅਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੋਥਾਰੀਓ ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ ਉਸ ਰਾਤ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨੌਕਰਾਣੀ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਨਸੇਲਮੋ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਅਫੇਅਰ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਤੋਂ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਗ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਥਾਰੀਓ ਜਲਦੀ ਹੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਮਿਲਾ ਸੋਗ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।